

że przepisy rozdziału 9 wyżej wymienionej części 9A nie stanowią odstępstwa od przepisów rozdziału 5; oraz (iii) nie uznając, że nawet jeśli przepisy wspomnianego rozdziału 9 stanowiłyby odstępstwo od przepisów rozdziału 5 byłoby to uzasadnione charakterem i ogólną strukturą części 9A spornych przepisów.

4. Zgodnie z zarzutem czwartym, zwolnienie podatkowe dla finansowanie grup kontrolowanych spółek zagranicznych nie wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Strona skarżąca podnosi, że strona pozwana błędnie uznała, że zwolnienie podatkowe dla finansowanie grup może mieć wpływ na wybory dokonywane przez grupy wielonarodowe w zakresie lokalizacji ich funkcji finansowych w ramach grupy oraz siedziby głównej w ramach UE.
5. Zgodnie z zarzutem piątym, zwolnienie podatkowe dla finansowanie grup nie zakłóca, ani nie grozi zakłóceniem konkurencji. Strona skarżąca podnosi, że strona pozwana nie wykazałaby zwolnienie podatkowe dla finansowanie grup z pewnością prowadziło do obniżenia wymiaru brytyjskiego podatku dochodowego od osób prawnych.
6. Zgodnie z zarzutem szóstym odzyskanie zarzucanej pomocy byłoby sprzeczne z ogólnymi zasadami prawa UE. Strona skarżąca podnosi, że stosowanie kryterium funkcji decyzyjnych i zarządczych nie spełnia wymogu pewności prawa, że system prawny Zjednoczone Królestwo przewidywał zakres swobodnego uznania umożliwiający ustosunkowanie się do rzeczonyj niepewności oraz że strona pozwana naruszyła swój obowiązek przeprowadzenia pełnej analizy wszystkich istotnych czynników. Nakazując odzyskanie pomocy Komisja naruszyła art. 16 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) nr 2015/1589⁽¹⁾, który zakazuje odzyskiwania pomocy, jeżeli byłoby to sprzeczne z ogólną zasadą prawa UE.
7. Zgodnie z zarzutem siódmym, selektywna korzyść została wyeliminowana, a odzyskiwanie pomocy nie byłoby konieczne, gdyby Zjednoczone Królestwo rozszerzyło z mocą wsteczną zwolnienie podatkowe dla finansowanie grup kontrolowanych spółek zagranicznych na pożyczki udzielane jednostce dominującej lub pożyczki udzielane osobom trzecim. Strona skarżąca podnosi, że strona pozwana nie uznała, że podjęcie takich działań wyeliminowałoby jakąkolwiek selektywną korzyść (zakładając wstępnie, że taka korzyść istnieje) i że w takim przypadku nie doszłoby do przyznania niezgodnej z prawem pomocy państwa, podlegającej następnie odzyskaniu.
8. Zgodnie z zarzutem ósmym, przy ustalaniu kwoty pomocy podlegającej zwrotowi należy uwzględnić straty, ulgi lub zwolnienia, które przysługiwały podatnikowi w czasie, gdy korzystał ze zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych lub które przysługiwałyby mu w tym czasie, gdyby nie korzystał ze zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych, nawet jeśli prawo do skorzystania z tych strat, ulg lub zwolnień uległo przedawnieniu zgodnie z prawem brytyjskim. Strona skarżąca twierdzi, że jest to prawidłowa interpretacja motywu 203 zaskarżonej decyzji. W zakresie, w jakim przyjęto jednak inną interpretację tego motywu, zaskarżona decyzja jest wadliwa, ponieważ nieuwzględnienie rzeczonych strat, ulg lub zwolnień prowadziłyby do zawyżenia kwoty pomocy, które prowadziłyby to zakłóceń rynku wewnętrznego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015 L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2019 r. — Vodafone Group i in./Komisja

(Sprawa T-491/19)

(2019/C 312/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Vodafone Group plc (Newbury, Zjednoczone Królestwo), Vodafone Consolidated Holdings Ltd (Newbury), Vodafone Finance UK Ltd (Newbury) i Vodafone Jersey Dollar Holdings Ltd (St Helier, Jersey) (przedstawiciele: J. Gardiner, QC, I. Taylor, M. Lane i J. Holland, solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, w całości lub w części, nieważności decyzji Komisji C(2019) 2526 final z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych;
- w każdym wypadku, obciążenie Komisji kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżące w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja nie przedstawiła odpowiedniego uzasadnienia i naruszyła prawo stwierdzając, że zasady dotyczące kontrolowanych spółek zagranicznych (KSZ) są właściwym systemem odniesienia.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja popełniła błąd co do okoliczności faktycznych i naruszyła prawo oraz nie przedstawiła odpowiedniego uzasadnienia, stwierdzając, że zwolnienie podatkowe dla finansowania grup (ZFG) stanowi odstępstwo.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie i nie przedstawiła odpowiedniego uzasadnienia, stwierdzając, że ZFG, w zakresie, w jakim odnosi się do funkcji decyzyjnych i zarządczych w Zjednoczonym Królestwie, nie jest uzasadnione, a zatem ma charakter selektywny.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo i popełniła błąd co do okoliczności faktycznych oraz nie przedstawiła uzasadnienia, stwierdzając, że ZFG stanowi korzyść w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo stwierdzając, że niektóre osoby uprawnione do ZFG uzyskały korzyść w porównaniu z sytuacją, w której ZFG nie miało zastosowania.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że Komisja nie przedstawiła odpowiedniego uzasadnienia i popełniła oczywisty błąd w ocenie uznając, że „podatek od KSZ” pobierany od rzeczywiście założonych przedsiębiorstw Unii jest zgodny z unijną zasadą swobody przedsiębiorczości.

Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2019 r. — GlaxoSmithKline Finance i Setfirst/Komisja

(Sprawa T-492/19)

(2019/C 312/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: GlaxoSmithKline Finance plc (Brentford, Zjednoczone Królestwo) i Setfirst Ltd (Brentford) (przedstawiciele: K. Bacon, QC, i A. Lyle-Smythe, adwokat)